

Најновите уцени и ултиматуми кои ги поставуваат албанските партии, а особено ДУИ, се оценуваат како вовед во постепена федерализација на македонската држава, која може да заврши со нова поделба на нејзината територија.

И левицата и десницата немаат политичка сила да се спротивстават на ваквите обиди кои почнаа да се материјализираат со одржувањето на вонредниот попис на населението кога се форсираше наводниот процент на Албанците од 25 отсто, а подоцна и со донесувањето на Законот за територијална организација на единиците на локалната самоуправа.

Треба ли некритички да прифаќаме секаква сугестија која доаѓа од европските форуми и институции, како што е барањето за слободно формирање верски заедници, што е во спротивност со значењето, улогата и со традицијата на МПЦ во зачувувањето на македонскиот национален идентитет?

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

Што се случува во македонската држава во последно време? Дали некој ги анализира опасните обиди за изместување на процесите на одлучување од легалните институции на политичкиот систем и нивна замена со ултиматумот како најефикасно средство за прифаќање на сопствените барања, кои инаку

ВАЖИ ЛИ НЕЗАВИСНОТО СУДСТВО ЗА АЛБАНЦИТЕ?

МАКЕДОНИЈА Н

разорно делуваат против унитарната држава? Дали македонската држава се наоѓа на лицитација? Дали македонските партии ги гледаат овие опасни процеси на ерозија на легалните институции и судски органи? Дали некој може да процени до каде ќе одат барањата на вечно незадоволните партиски врвови на албанските партии?

Тоа особено се случува по реакциите на ДУИ по ланските парламентарни избори кога таа не успеа да влезе во составот на новата Влада на Никола Груевски и кога најпрво почна со организирање протести, потоа нејзините пратеници ги напуштија собраниските клупи и по инсистирање на "меѓународната заедница" да се постигне "дијалог" меѓу власта и опозицијата, дојде до преговори со владејачката ВМРО-ДПМНЕ и постигнување на фамозниот договор или записник од 5 точки, кој доби значење на "нов охридски Рамковен договор"! За него зборувал и генералниот секретар на НАТО, Јап де Хоп Шефер, како услов за добивање покана Македонија да стане членка на Алијансата! Во оваа смисла се чини дека македонските политички партии, кои имаат огромна одговорност во зачувувањето на унитарниот карактер на државата и за нејзината рамноправна позиција во меѓународните односи, оптоварени со дневно-политичките интереси и голиот опстанок на власт по секоја цена, немаат визији и претпоставки за тоа кон што може да води прифаќањето нови методи на владеење со уцени и со ултиматуми, кои немаат никаква врска со политичкиот плурализам и демократијата!

УЛТИМАТУМИ И УЦЕНИ КАКО ПОЛИТИЧКИ МЕХАНИЗМИ

Една арапска поговорка вели: "Дури тогаш кога целосно ќе слегне правта, ќе можеш да видиш дали си јавал на коњ или на магаре!" Така некако можат да се оценат состојбите во актуелниот политички момент во Македонија кога албанските партии, а особено ДУИ, која инаку се наоѓа на големи маки пред неминовноста на враќањето на четирите случаи од Хашкиот трибунал, во кои се обвинува и нејзиното раководство за сторени злосторства во конфликтот во 2001 година. Во македонските интелектуални средини, кои одамна се потиснати од актуелната политика веќе отворено се говори за постоење процеси на федерализација на државата, кои асоцираат на нови крвави делби кои настанаа и во процесите на дисолуцијата на поранешната ју-федерација. Меѓутоа, прашање е дали политичките партии воопшто сакаат да ја согледаат голата реалност која се преповторува во политичката конфронтација на албанските и македонските политички партии за зачувување на дизгините на раководење и власт.

Еве само неколку најсвежи примери од ваквиот начин на практикување на политиката:

- ДУИ бараше СДСМ и ДПА да го прифатат постигнатиот договор од 5 точки

со ВМРО-ДПМНЕ како услов партијата да учествува на лидерските средби на парламентарните партии на кои треба да се договорот судските реформи.

- Пратеници на ДУИ учествуваа на жестоки протести на Албанците против изречените доживотни казни затвор за Нехат Сулејмани и Суад Јусуфи, на кои се зборуваше за наводна национална дискриминација, политичко казнување на Албанците или за потпалување на меѓунационалната толеранција, што со други зборови значи барање за суспензија на независната судска власт!

- Главната обвинителка на Хашкиот трибунал Карла дел Понте изјави дека македонските власти не биле подготвени да ги примат четирите случаи за сторените злосторства во конфликтот од 2001 година, кои се однесуваат и на раководството на УЧК на Али Ахмети.

тво во чедоморството на работничката неговата кафеана!

- Пратеникот на ДУИ Фазли Велиу ќе војува за независноста на Косово, иако тоа сè уште е дел од територијата на една соседна држава! А принципот на немешањето во внатрешните работи на соседите? А штетите кои ги трпеше или допрва ќе ги трпи македонската држава поради таквото однесување?

ПОПУШТАЊЕ КОЕ ВОДИ КОН РАСПАЃАЊЕ!

Во оваа смисла, се потсетуваме и на времето на одржувањето на вонредниот попис на населението пред неколку години, кога и покрај оставката на претседателот на пописната комисија и

граѓаните, кој беше потиснат со одлуката за признавање на Република Македонија од САД под уставното име, кое требаше да ги разубеди скептиците кои се плашеа од нови делби на македонската држава. Тоа признавање имаше голема улога во борбата против континуираните аспирации на соседните земји кон Македонија и тоа е факт. Меѓутоа, ние сега повторно се соочуваме со ситуација која води кон федерализација на државата. Во оваа смисла, треба добро да се замислиме и за сугестиите на Венецијанската комисија за поголема слобода во верското организирање, бидејќи оставањето простор за дејствување на илегалната паралелна црква на отпадникот Зоран Вранишковски ќе значи уривање на основниот столб на постоењето на македонската држава и народ во минатото, денес и во иднина.

Со други зборови, треба отворено да се прашама дали сами си ги поткопуваме темелите на опстанокот на својата држава? Односно, дали сугестиите, предлозите и инсистирањата кои доаѓаат од Европа и од светот водат сметка и за специфичностите на мултиетничкиот карактер на државата, во која сè повеќе станува збор за доминација на албанското малцинство врз мнозинството кое го чини македонскиот народ! Таквата ситуација на попуштање кон агресивните барања на албанскиот политички субјект кои се изразуваат и низ секојдневните процеси на нивно вработување, без оглед на нивното образование и квалификации, без примена на механизмите кои се вообичаени во западните развиени земји, каде дури и татко-сопственик на фирма не го протезира сопствениот син, кој почнува со работа и кариера од наједноставните процеси на производство, за подоцна да дојде до врвовите на управувањето со таа фирма!

Зад голите остварувања на процесите за правичната застапеност на Албанците во процесот на вработувањето во администрацијата веќе се бележат и негативни ефекти, како што беа грабежите на пари од македонските пошти, непотизмот и користењето на роднинските врски и други процеси, кои ја рутираат младата македонска високообразована генерација, која се бори низ процесите на образование да ги постигне највисоките дострели. И што се случува кога еден високообразован млад човек само заради тоа што не влегол во "квотите кои произлегуваат од охридскиот Договор" не може да се вработи во областа за што напорно учел? Разочаран од сè тоа, тој својата иднина ја бара во неповратно заминување во странство. Дали ние Македонците на таков начин постепено ја селиме нашата држава во странство? Дали некој води сметка за процесите на селењето на "младите мозоци" од земјата?

А ЛИЦИТАЦИЈА!

СЕ УРИВА ДИГНИТЕТОТ НА СОБРАНИЕТО

- Лидерот на ДПА им постави ултимативно барање на Никола Груевски и на Али Ахмети во рок од сто дена да донесат закони за употреба на албанскиот јазик и за правата на "борците на ОНА", со закана дека ќе ја повлече поддршката на коалиционата влада!

- Пратеникот на ДПА Даут Реџеџи, алијас командант Лека, кој е обвинет за киднапирање на 12 Македонци во 2001 година, поради недостиг на докази беше ослободен од обвинението за учес-

покрај укажувањата на странските набљудувачи и во интерес на одредбите од Рамковниот договор беше постигнат резултат од 25 проценти албанско население кое, пред сè, имаше цел да ги ублажи нивните претходни невозможни проекции, кои водеа и до наводното постоење на Албанците дури и со 40 проценти! Потоа дојде времето на донесувањето на Законот за територијална организација на единиците на локалната самоуправа и референдумот на